

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 października 2022 r. Sąd Rejonowy w Toruniu zasądził solidarnie od M. G. i (...)w W. na rzecz (...) S.A. we W. (poprzednio (...) S.A.) kwotę 56.756,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda zwrot kosztów procesu oraz przyznał radcy prawnemu pełniącemu funkcję kuratora procesowego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego należne wynagrodzenie, które nakazał wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda.

W uzasadnieniu powyższego wyroku wskazał na stojące u jego podstaw ustalenia faktyczne, zgodnie z którymi powód zawarł z (...) w W. szczegółowo opisaną umowę leasingu. Na zabezpieczenie roszczeń z umowy pozwany wystawił weksel. Poręczycielem wekslowym stał się M. G..

Sąd Rejonowy wskazał dalej, że umowa leasingu została rozwiązana w związku z naruszeniem jej warunków przez leasingobiorcę. Przedmiot leasingu został zwrócony, a następnie zbyty na licytacji za kwotę 1.100.000 zł netto. Po rozliczeniu umowy powód wypełnił weksel na kwotę 56.756,53 zł. Weksel nie został wykupiony.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy, po omówieniu oceny dowodów, wskazał na znajdujące zastosowanie w sprawie przepisy. Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej uznał je za niezasadne, przyjmując zwłaszcza, że weksel został wypełniony zgodnie z deklaracją wekslową, bowiem nie znalazł potwierdzenia zarzut, aby leasingodawca zaniżył korzyść uzyskaną w związku ze sprzedażą przedmiotu leasingu, z uwagi na zbycie go poniżej ceny rynkowej. Sąd podkreślił, że przedmiot najmu został zbyty dopiero w wyniku 9-tej licytacji i obniżeniu ceny w stosunku do ceny oszacowanej przez powołanego przez powoda rzeczoznawcę. Skoro zatem leasingodawca dochował należytej staranności przy sprzedaży przedmiotu leasingu, to zarzuty strony pozwanej odnośnie ceny jego zbycia są w ocenie Sądu Rejonowego niezasadne.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany M. G., za którego działa kurator dla nieznanego z miejsca pobytu, zaskarżając wyrok w części, tj. w pkt 1 i 2 i zarzucając mu naruszenie:

- art. 709¹⁵ k.c. poprzez błędne uznanie, że powód nie zbył przedmiotu leasingu po obniżonej wartości rynkowej, gdyż według Sądu zachował należyłą staranność podczas sprzedaży przedmiotu umowy leasingu i należało uznać, że korzyścią (o której mówi w/w przepis) jest uzyskana cena, a nie oszacowana przez rzeczoznawcę wartość rynkowa;
- art. 235² § 1 k.p.c. poprzez bezzasadne pominięcie wniosków dowodowych zgłoszonych przez kuratora.

W związku z zarzutami w apelacji wniesiono o:

- na podstawie art. 380 k.p.c. rozpoznanie postanowienia z dnia 5 września 2022 r. obejmującego pominięcie przez Sąd Rejonowy wniosków dowodowych kuratora;
- zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie powództwa w całości;
- zasądzenie na rzecz Kancelarii Rady Prawnego M. Ż. kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu w postępowaniu apelacyjnym z urzędu według norm przepisanych, albowiem koszty te nie zostały uiszczone ani w całości, ani w części.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Okręgowy podzielił ustalenia faktyczne stojące u podstaw zaskarżonego wyroku przyjmując je za własne, zbędnym było przy tym ich powtarzanie.

Zarzuty apelacji dotyczące pominięcia dowodów są niezasadne, Sąd Rejonowy zasadnie – na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 oraz pkt 5 k.p.c. pominął dowody zgłoszone przez kuratora – w odpowiedzi na pozew oraz w piśmie procesowym z dnia 24 maja 2022 r.

Odnosnie wniosku z odpowiedzi na pozew Sąd Rejonowy wyjaśnił, że dane wpisane KRS korzystają z domniemania prawdziwości. Zawarcie umowy leasingu oraz wystawienie weksla przez M. G. nie budziło natomiast w sprawie jakichkolwiek wątpliwości i słusznie Sąd Rejonowy uznał, że zarzuty w tym zakresie nie zostały w jakimkolwiek stopniu chociażby uprawdopodobnione. Sąd Okręgowy podziela to stanowisko w całości. W tej sytuacji zasadnym było pominięcie wniosku dowodowego o udostępnienie akt rejestrowych pozwanej spółki celem ustalenia, czy M. G. wyrażał zgodę na powołanie go na członka zarządu w celu ustalenia, czy jego podpis znajduje się w aktach rejestrowych i porównanie jego podpisu ze znajdującym się na umowie leasingu, wekslu oraz deklaracji wekslowej.

Również zasadnie Sąd Rejonowy przyjął, że dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wartości przedmiotu leasingu, prowadziłyby jedynie do przedłużenia postępowania. W orzecznictwie ugruntowane jest bowiem stanowisko, zgodnie z którym w razie sprzedaży przedmiotu leasingu po rozwiązaniu umowy korzyść leasingodawcy, o której mowa w art. 709⁽¹⁵⁾ k.c., wyznacza cena uzyskana z tej sprzedaży (wyrok SN z 12.12.2013 r., V CSK 566/12, OSNC 2014, nr 10, poz. 102.). Także w uzasadnieniu postanowienia z 26.3.2018 r. (I CSK 703/17, Legalis) wskazano, że korzyścią uzyskaną przez finansującego, o której mowa w art. 709⁽¹⁵⁾ k.c., nie jest wartość przedmiotu leasingu z chwili jego zwrotu, lecz co do zasady wartość, którą finansujący uzyskał w chwili sprzedaży przedmiotu leasingu (podobnie SN w post. z 15.11.2019 r., V CSK 310/19, Legalis).

W niniejszej sprawie powód uzyskał ze sprzedaży przedmiotu leasingu cenę 1.100.000 zł netto. Sprzedaż doszła do skutku dopiero w wyniku 9-tej licytacji i obniżeniu ceny sprzedaży z pierwotnej, tj. 1.288.000 zł. Wartość rynkowa przedmiotu leasingu została natomiast wyceniona na kwotę 1.170.400 zł netto. Mając na uwadze powyższe po pierwsze nie budzi wątpliwości, że powód dochował należytej staranności przy sprzedaży przedmiotu leasingu, a fakt konieczności odbycia 9 licytacji celem jego zbycia, oznacza, że jego wartość rynkowa została zweryfikowana w stosunku do wyceny rzeczoznawcy. Cena sprzedaży była zresztą niewiele tylko – w stosunku do wartości przedmiotu najmu – niższa niż cena oszacowana przez rzeczoznawcę. Nadto jak już wskazano, korzyścią uzyskaną przez finansującego o której mowa w art. 709¹⁵ k.c., nie jest wartość przedmiotu leasingu z chwili jego zwrotu (zatem wycena przedmiotu leasingu ma znaczenie tylko o tyle, że pozwala ocenić czy finansujący dochował należytej staranności przy jego sprzedaży), lecz co do zasady wartość, którą finansujący uzyskał w chwili sprzedaży przedmiotu leasingu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację jako niezasadną, zgodnie z art. 385 k.p.c. (pkt 1 wyroku).

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 98 §1, §1¹ i § 3 k.p.c. zasądzając z tego tytułu od pozwanego M. G. na rzecz powoda kwotę 2.700 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres po upływie tygodnia od dnia doręczenia wyroku zobowiązanemu, do dnia zapłaty (pkt 2 wyroku).

Sąd Okręgowy przyznał ponadto radcy prawnemu M. Ż. kwotę 1.080 zł z tytułu wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora procesowego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. G., które nakazuje wypłacić ze środków Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowemu w Toruniu (pkt 3).